

[Clara Munck.]

Lige så lidt som det altså kommer bag på os, at vi kunne komme til at behandle et forslag som dette, lige så lidt kan det vel komme bag på socialministeren, at den konservative folketingsgruppe er forbeholden over for denne administrationsomlægning. Det gjorde vor ordfører vedrørende normeringslovforslaget, hr. Langkilde, dengang opmærksom på.

Vi kan kun læse den fjerde betænkning sådan, at den i hvert fald kan indebære en meget væsentlig administrationsudvidelse. Under finanslovdebatten gjorde vor ordfører, hr. Thestrup, opmærksom på de meget store administrationsudgifter, der var for den sociale forvaltning, og vi er altså ængstelige ved, uden at have flere oplysninger, at gå med til yderligere udvidelse.

Vi har ikke blot fulgt de betænkninger med interesse, jeg har nævnt, vi har også modtaget en betænkning fra det udvalg, der er blevet nedsat under finansministeren om effektivisering af statsadministrationen. Jeg har med stor interesse læst, at udvalget fremhævede, at den første forudsætning for at modvirke en stærk vækst i statens administration må være, at der forud for al ny lovgivning og ændringer i den bestående lovgivning foretages en gennemgang af de administrative konsekvenser, og at resultatet af en sådan bedømmelse forelægges for folketinget f. eks. i bemærkninger til lovforslaget. Vi vil nok mene, at der havde været god anledning til om socialministeren ved et lovforslag af denne art havde gjort opmærksom på, hvad gennemførelsen indebærer.

Lovforslagets § 2 siger meget enkelt, at tidspunktet for ikrafttrædelsen af loven bestemmes af socialministeren, og i bemærkningerne til lovforslaget gør ministeren opmærksom på, at når han ikke i dag kan fortælle os, hvornår loven skal træde i kraft, skyldes det, at man har haft vanskeligheder med at finde lokaler, men socialministeren venter, at loven kan træde i kraft 1. januar 1967. Da man tilsyneladende er i gang med at lede efter lokaler, vil jeg gerne spørge: i hvilket omfang venter socialministeren at dette direktorat skal have lokaleforbrug? Jeg spørger ikke så meget af hensyn til lejen, men det kunne måske give os et fingerpeg om, hvor mange mennesker

der skal være beskæftiget, og hvorledes opbygningen skal være.

Jeg siger ligesom venstres ordfører, hr. P. E. Eriksen, at der er mange spørgsmål i denne retning, vi gerne vil have lov til at drøfte i et udvalg. Det er det rent administrative.

Vi er heller ikke i den konservative folketingsgruppe særlig glade for, at den revision, der skulle ske af revalideringsloven, nu bliver udskudt til folketingsåret 1970-71. Da man vedtog revalideringsloven i 1960, var folketinget fuldt klar over, at når loven trådte i kraft den 1. oktober, var administrationsapparatet ikke opbygget. Vi vidste, vi ikke havde de uddannede medarbejdere. Vi vidste, der måtte komme forsøgsår, og i den anledning vedtog folketinget, samtidig med at man stillede sig åben over for at normere centerlederstillingerne ret højt, at man efter en femårsperiode ville bedømme virkningerne af loven.

Jeg tror, vi alle sammen er glade for, at revalideringsloven trods den forsøgskarakter, den havde ved sin vedtagelse, har givet gode resultater. Men jeg tror heller ikke, mange af os ikke mener, at der ville være god grund til i dag at undersøge disse resultater.

Efter revalideringslovens § 13 er der jo et samordningsorgan, der sammen med socialministeren virker for at koordinere de forskellige foranstaltninger. Jeg går ud fra, at samordningsudvalget får adgang til at se de årlige redegørelser. Vi har 12 centre, der alle hvert år indsender en redegørelse for virksomheden, og jeg vil tro, der her er så meget materiale, at det vil være rigtigt, at vi nu i udvalget begynder at danne os en opfattelse, ikke blot af, hvad vi har nået, men også af, hvor vi kunne hjælpe revalideringscentre.

Når ministeren i sin fremsættelsestale udtaler, at regeringen er af den opfattelse, at loven fortsat udgør et tilfredsstillende grundlag for revalideringsarbejdet, ja, så er det selvfølgelig klart, at det er regeringens opfattelse, ellers stod det der ikke. Jeg er ikke sikker på, at vi er af helt den samme opfattelse.

Socialpolitisk Forening har jo beskæftiget sig en del med revalideringsområdet; jeg erindrers bl. a. et møde med tre centerledere, der havde adskillige mangler at påpege.